PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO
(ketvirtoji išplėstinė kolegija) SPRENDIMAS
2004 m. spalio 14 d. *

Byloje T-137/02

Pollmeier Malchow GmbH & Co. KG, įsteigta Malchow (Vokietija), atstovaujama advokatų S. Völcker ir J. Heithecker,

ieškovė,

prieš

Europos Bendrijų Komisiją, atstovaujamą V. Kreuschitz ir V. Di Bucci, padedamų advokato M. Núñez-Müller, nurodžiusią adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

atsakovę,

dėl 2002 m. sausio 15 d. Komisijos sprendimo 2002/821/EB dėl Vokietijos Federacinės Respublikos *Pollmeier GmbH, Malchow* suteiktos valstybės pagalbos (OL L 296, p. 20) panaikinimo,

* Proceso kalba: vokiečių.

EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS
(ketvirtoji išplėstinė kolegija)

kurį sudaro kolegijos pirmininkas H. Legal, teisėjai V. Tiili, A. W. H. Meij, M. Vilaras ir N. J. Forwood,

posėdžio sekretorė D. Christensen, administratorė,

atsižvelgęs i rašytinę proceso dalį ir įvykus 2004 m. kovo 4 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Teisinis pagrindas

1 1996 m. balandžio 3 d. Komisijos rekomendacijos 96/280/EB dėl mažųjų ir vidutinių įmonių (MVĮ) apibrėžimo (OL L 107, p. 4) aštuoniolikta ir devyniolikta konstatuojamosios dalys nustato:

„kadangi savarankiškumas taip pat yra vienas pagrindinių kriterijų, nes MVĮ, kuri priklauso didelei grupei, turi galimybę gauti lėšų ir paramą, kuri yra neprieinama tokio paties dydžio konkurentams; kadangi reikia taip pat išskirti juridinius vienetus, sudarytus iš grupės mažųjų ir vidutinių įmonių, kurių realus ekonominis pajėgumas yra didesnis už MVĮ pajėgumą;

kadangi dėl savarankiškumo kriterijaus valstybės narės, (Europos investicijų bankas) ir (Europos investicijų fondas) turėtų užtikrinti, kad šiuo apibrėžimu nepiktnaudžiautų tos įmonės, kurios formaliai atitinka šio kriterijaus reikalavimą, tačiau iš esmės yra kontroliuojamos vienos arba kartu kelių didelių įmonių".

2 Remiantis Rekomendacijos 96/280 dvidešimt antra konstatuojamąja dalimi „<...> MVĮ apibrėžti privalo būti nustatyti gana griežti kriterijai, jei norima, kad joms skirtos priemonės tikrai būtų naudingos toms įmonėms, kurių dydis joms yra kliūtis".

3 Šios Rekomendacijos priedo 1 straipsnis, pavadintas „Komisijos priimtas mažųjų ir vidutinių įmonių apibrėžimas", numato šiuos kriterijus (toliau „MVĮ apibrėžimo kriterijai"):

„1. (MVĮ) yra apibrėžiamos kaip įmonės, kuriose:

— dirba mažiau kaip 250 darbuotojų

— ir kurių:

metinė apyvarta arba neviršija 40 milijonų (eurų),

arba jų metinė turto balansinė vertė neviršija 27 milijonų (eurų),

— atitinka 3 dalyje nurodytą savarankiškumo kriterijų.

<...>

3. Savarankiškos įmonės yra tokios įmonės, kurių 25 % ar daugiau kapitalo ar balsavimo teisių nuosavybės teise nepriklauso vienai įmonei ar bendrai kelioms įmonėms, neatitinkančioms MVĮ <...> apibrėžimo <....>

4. Todėl skaičiuojant (1 dalyje) nurodytas ribas, yra būtina pridėti atitinkamus pagalbą gaunančios įmonės arba visų įmonių, kurias ji tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuoja, turėdama jų 25 % ar daugiau kapitalo ar balsavimo teisę suteikiančių akcijų, rodiklius.

<...>

6. Jei paskutinę balanso sudarymo dieną įmonė viršija nustatytą darbuotojų skaičiaus ar finansinę ribą arba nesiekia šių ribų, ji įgyja arba praranda „MVĮ" <...> statusą tik tada, jei tokia padėtis kartojasi dvejus finansinius metus iš eilės.

<...>

8. Apyvartos ir turto balansinės vertės ribos yra tos ribos, kurios buvo paskutiniu patvirtintu 12 mėnesių ataskaitiniu laikotarpiu. Naujai įsteigtoms įmonėms, kurių atskaitomybės dar nėra patvirtintos, taikomos ribos, kurios nustatomos pagal patikimus preliminarius per finansinius metus atliktus skaičiavimus."

4 Komisijos pranešimo 96/C 213/04, nustatančio Bendrijos gaires valstybės pagalbai MVĮ (OL C 213, 1996, p. 4, toliau – MVĮ gairės), 3.2 punkto „Mažųjų ir vidutinių įmonių apibrėžimas" pirmoji ir ketvirtoji pastraipos nustato:

„Dėl šių gairių taikymo (MVĮ) yra apibrėžiama pagal Rekomendaciją (96/280):

<...>

Trys kriterijai – darbuotojų skaičiaus, apyvartos arba turto balansinės vertės ir savarankiškumo – yra kumuliatyvūs, t. y. visi trys turi būti tenkinami. Savarankiškumo kriterijus, pagal kurį stambiai įmonei negali priklausyti 25 % ar daugiau (MVĮ) kapitalo, yra pagrįstas daugelio valstybių narių praktika, kai šis procentas yra laikomas riba, kurią peržengus kontrolė tampa galima. Norint apimti tik iš tikrųjų savarankiškas MVĮ, reikia išskirti ekonominės grupę sudarančius teisinius (MVĮ) darinius, kurių ekonominis pajėgumas yra didesnis už (MVĮ). Todėl nustatant darbuotojų skaičiaus ir finansinių rodiklių ribas prie pagalbą gaunančios įmonės rodiklių reikia pridėti rodiklius visų įmonių, kurias ji tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuoja, turėdama 25 % ar daugiau jų kapitalo ar balsavimo teisę suteikiančių akcijų". (Neoficialus vertimas)

5 Įstatymas dėl bendruomenės užduoties (Gemeinschaftsaufgabe) „Regioninių ekonominių struktūrų gerinimas" nustato pagrindinę regioninės pagalbos Vokietijoje schemą. 1999 m. birželio 12 d. Komisija patvirtino taikant šį įstatymą priimtą dvidešimt septintąjį projektą (toliau – 27-asis projektas) 1996–1999 m. laikotarpiui (OL C 166, p. 9). Pagal 27-ąjį projektą investicijoms Maklenburgo-Aukštutinės Pomeranijos žemėje pagalba gali būti skirta iki 50 % visos remtinų investicijų sumos (toliau – remtinos investicinės išlaidos) MVĮ ir 35 % stambioms įmonėms.

6 Iš Komisijos sprendimų pradėti EB sutarties 93 straipsnio 2 dalyje (po pakeitimo – EB 88 straipsnio 2 dalis) numatytą procedūrą dėl 27-ojo projekto (OL C 80, 1999, p. 3) ir dėl 26-ojo projekto (OL C 341, 1997, p. 4) aišku, kad šiose dviejose schemose taikomas MVĮ gairėse nustatytas MVĮ apibrėžimas.

Faktinės bylos aplinkybės

7 1998 m. gegužės 27 d. ieškovė, tada vadinusis *Pollmeier GmbH, Malchow*, pateikė prašymą pagalbai investicijoms. 1998 m. rugsėjo 2 d. Sprendimu, pakeistu 1999 m. gegužės 12 d., Maklenburgo-Aukštutinės Pomeranijos Žemės ūkio ministerija pagal 27-ąjį projektą suteikė ieškovei investicinę pagalbą lentpjūvės statybai Malchow. Ji turėjo būti pastatyta remiamame regione pagal EB 87 straipsnio 3 dalies a punktą. 16 384 600 Vokietijos markių (DEM) (8 377 313 eurų) siekianti pagalba atitiko 30,23 % visų remtinų investicinių išlaidų, kurios sudarė 54,2 milijonų DEM (27,7 milijono eurų) sumą.

8 Be to, buvo skirta 9,3 milijonų DEM (4,75 milijono eurų) dydžio papildoma investicinė išmoka, lygi 17,15 % visų remtinų investicijų išlaidų. Papildomai 1999 m. sausio 27 d. iš Europos rekonstrukcijos programos fondų ieškovė gavo 5 milijonų DEM (2,55 milijono eurų) paskolą su 3,75 % metinėmis palūkanomis. Šios sumažintos normos pelnas buvo lygus 0,80 % visų remtinų investicinių išlaidų. Visa pirmiau nurodytomis priemonėmis suteikta pagalba buvo lygi 48,18 % visų remtinų investicijų išlaidų.

9 Gavusi nemažai skundų dėl ieškovei suteiktos pagalbos, atsakovė 2000 m. balandžio 17 d. laišku Vokietijos Federacinę Respubliką įpareigojo pateikti jai visą informaciją, reikalingą nuspręsti, ar šiai pagalbai taikoma pirmiau patvirtinta schema.

10 2000 m. gegužės 22 d., birželio 16 d. ir rugpjūčio 9 d. atsakovės gautais laiškais Vokietijos Federacinė Respublika atsakė į šį oficialų įspėjimą.

11 2001 m. kovo 13 d. laišku atsakovė tuo pačiu metu Vokietijos vyriausybei pranešė apie savo sprendimą pradėti EB 88 straipsnio 2 dalyje numatytą procedūrą ir jos paprašė pateikti informaciją pagal 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999, nustatančio išsamias EB sutarties (88) straipsnio taikymo taisykles (OL L 83, p. 1), 10 straipsnio 3 dalį. Suinteresuotosios šalys buvo informuotos apie šios procedūros pradėjimą ir pirmiau minėto laiško paskelbimu 2001 m. birželio 9 d. *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* (OL C 166, 2001, p. 5) paprašytos pateikti turimas pastabas.

12 2001 m. gegužės 15 d. laišku Vokietijos Federacinės Respublikos vyriausybė pateikė pastabas dėl sprendimo pradėti procedūrą ir atsakė į prašymą pateikti 11 punkte nurodytą informaciją.

13 2002 m. sausio 15 d. atsakovė priėmė Sprendimą 2002/821/EB dėl Vokietijos Federacinės Respublikos ieškovei suteiktos valstybės pagalbos (OL L 296, p. 20, toliau „ginčijamas sprendimas“).

14 Ginčijamo sprendimo rezoliucinėje dalyje sakoma:

„*Pirmas straipsnis*

3 650 860 eurų valstybės pagalba, kurią (Vokietijos Federacinė Respublika) suteikė (ieškovei), yra nesuderinama su bendrąja rinka <...>“.

15 Neginčijama, kad pagalbos suteikimo metu visas ieškovės kapitalas priklausė bendrovei *Pollmeier GmbH, Holzverarbeitungsbetrieb, Rietberg*, o jos visas kapitalas priklausė R. Pollmeier. Bendrovei *Pollmeier GmbH, Holzverarbeitungsbetrieb* taip pat priklausė 60 % bendrovės *Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG, Creuzburg*, kapitalo, likę 40 % priklausė R. Pollmeier.

16 Iki 1998 m. birželio 1 d. R. Pollmeier taip pat priklausė 74,25 % Amerikos bendrovės *Inland Wood Specialities, LP, Spokane* (toliau – *IWS*) kapitalo, kurio likusi dalis priklausė jo broliui. 1998 m. birželio 1 d. R. Pollmeier 41 % *IWS* kapitalo perleido savo seseriai D. Tegelkamp ir 10 % – J. Gottwald. Taigi po to R. Pollmeier valdė tik 23,25 % *IWS* kapitalo.

17 1999 m. liepos 17 d. bendrovė *Pollmeier GmbH, Holzverarbeitungsbetrieb, Rietberg* perleido visus savo aktyvus ir pasyvus, išskyrus savo dalį įmonės *Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG, Creuzburg* ir ieškovės bendrovės kapitale, naujai šiam tikslui įsteigtai bendrovei *Pollmeier Leimholz GmbH, Rietberg*. Įmonės *Pollmeier GmbH, Holzverarbeitungsbetrieb* buveinė vėliau buvo perkelta iš Rietberg į Creuzburg, ir jos pavadinimas pakeistas į *Pollmeier Massivholz GmbH, Creuzburg*. Be to, bendrovė *Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG, Creuzburg* tapo bendrove *Pollmeier Creuzburg GmbH & Co. KG, Creuzburg*, o ieškovė, iki tol vadinusis *Pollmeier GmbH, Malchow*, tapo *Pollmeier Malchow GmbH & Co. KG, Malchow*.

18 Ginčijamas sprendimas motyvuojamas taip:

„56. 1998–1999 m. (ieškovei) suteikta pagalba, kurios maksimalus bendras intensyvumas siekė 48,18 %, lentpjūvės statybai Malchow buvo tariamai suteikta pagal regioninės pagalbos schemas, prieš tai patvirtintas Komisijos (27-asis projektas, įstatymas dėl mokesčių nuolaidų investicijoms, Europos rekonstrukcijos programos fondai)

<...>

59. (Atsakovė) pažymi, kad priemonės buvo vykdomos (EB) 87 straipsnio 3 dalies (a punkte) minimuose nepalankiuose regionuose. Ji taip pat pažymi, kad pagal šiuose regionuose taikomas programas maksimalus leistinas pagalbos intensyvumas buvo 35 % stambioms ir 50 % MVĮ įmonėms. Šie procentai yra maksimalūs ir taikomi visai suteiktai pagalbai, jeigu ji tuo pačiu metu yra teikiama pagal keletą regioninių schemų arba iš vietos, regioninių, nacionalinių ar Bendrijos resursų.

60. Atsižvelgiant į bendrą 48,18 % pagalbos intensyvumą, reikia priminti, kad (ieškovei) suteikta pagalba suponuoja tai: kadangi pagalbos schema buvo patvirtinta, pagalbos gavėjas atitiko galiojančiose Bendrijos gairėse ir Rekomendacijoje 996/2800 nustatytus MVĮ kriterijus.

<...>

70. (Atsakovės) nuomone, pagalbos suteikimo metais turi būti laikomi 1998 metai. Todėl turi būti atsižvelgiama į pagalbos gavėjo darbuotojų skaičių bei buhalterinius duomenis 1997 m. ir 1996 m. <...>

71. (Atsakovė) kitaip nei (Vokietijos Federacinė Respublika) mano, kad apibrėžiant pagalbos gavėją turi būti atsižvelgiama į JAV bendrovę *IWS*. 1996 m. ir 1997 m. bendrovę pagalbos gavėją sudarė *Pollmeier GmbH, Holzverarbeitungsbetrieb, Rietberg, Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG, Creuzburg* ir *IWS*. Šios trys bendrovės tiesiogiai ar netiesiogiai buvo kontroliuojamos R. Pollmeier ir užsiėmė ta pačia ar panašia ekonomine veikla, o tai leidžia tvirtinti, kad jos buvo ekonomiškai integruotos. Nė viena šių bendrovių negali būti laikoma ekonomiškai nepriklausoma. Ekonominės integracijos laipsnis yra pakankamai didelis, kad būtų galima teigti, jog *IWS* kartu su dviem Europoje esančiom Pollmeier lentpjūvėm sudaro vieną ir tą patį ekonominį vienetą.

72. Atsižvelgiant į 1996 m. ir 1997 m. matyti, kad 1998 m. pagalbos gavėjas nebuvo MVĮ. 1996 m. bendras darbuotojų skaičius buvo 416, o bendra metinė apyvarta – iki 44,8 milijono eurų, t. y. daugiau nei MVĮ nustatyta riba. 1997 m. pagalbos gavėjas

turėjo 465 darbuotojus ir nurodė 66,73 milijonų eurų metinę apyvartą bei bendrą 29,19 milijono eurų balansą, t. y. skaičius, didesnius negu MVĮ nustatytos ribos. Taigi pagalbos gavėjas šias ribas viršijo dvejus iš eilės einančius finansinius metus.

<...>

80. Rekomendacija (96/2800) numato, kad bendrovė įgyja ar nepraranda MVĮ statuso, tik jei ribos yra viršijamos ar nepasiekiamos dvejus finansinius metus iš eilės. Akivaizdu, kad 1998 m. birželio 1 d. pagalbos gavėjas neviršijo MVĮ nustatytų ribų. Pagal Rekomendacijos priedo 1 straipsnio 6 dalį į šią aplinkybę turi būti atsižvelgiama peržiūrint pagalbos gavėjo MVĮ statusą. Tuo metu, kai pagalba buvo suteikta, t. y. 1999 m., bendrovės pagalbos gavėjos rodikliai buvo žemesni negu MVĮ nustatyta riba trumpiau negu metus. Šis faktas (atsakovei) leidžia daryti išvadą, kad pagalbos gavėjas neatitinka MVĮ apibrėžimo ir kad negalima konstatuoti, jog pagalbos suteikimo metu įmonė susidūrė su VMĮ būdingomis kliūtimis.

<...>

82. (Atsakovė) abejoja, kad (*IWS*) kapitalo sudėties pakeitimas yra pagrįstas MVĮ apibrėžimo apėjimu, o ne kokias kitais motyvais <...>

83. Nei (Vokietijos Federacinė Respublika), nei pagalbos gavėjas nepateikė jokio *Pollmeier* grupės valdymo struktūros pakeitimo pateisinimo. Matyt, ši reorganizacija buvo dėl vienintelio tikslo – užtikrinti, kad (ieškovė) galėtų pasinaudoti MVĮ teikiamais privalumais, jog kompensuotų kliūtis, su kuriomis jos turi susidurti dėl savo dydžio. *Pollmeier* grupės struktūra, ryšiai tarp įvairių *Pollmeier* grupės bendrovių akcininkų ir ekonominė jų tarpusavio priklausomybė nesudaro įspūdžio, kad ši grupė susiduria su MVĮ būdingomis kliūtimis, kurias mini Bendrijos gairės. Pavyzdžiui, (ieškovė) gali pasinaudoti kitų *Pollmeier* grupės bendrovių buvimu rinkoje bei esančių lentpjūvių technologijomis, todėl jai nereikės įveikti (technologinių ir platinimo) kliūčių, susijusių su įėjimu į atitinkamą rinką.

<...>

86. Atsižvelgiant į tai, kad pagalbos gavėja yra stambi įmonė, suteikta pagalba gali būti laikoma esama pagalba tik iki pagalbos schemos sąlygų nustatytos 35 % ribos, o likusieji 13,18 % turi būti laikomi nauja pagalba. Kadangi ši nauja pagalba buvo suteikta be Komisijos leidimo, ji yra neteisėta.

<...>"

Procesas ir šalių reikalavimai

19 2002 m. balandžio 29 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijoje gautu pareiškimu ieškovė pareiškė šį ieškinį.

20 2002 m. lapkričio 26 d. laišku ieškovė atsisakė subsidiarių reikalavimų dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo tiek, kiek 1 straipsnyje nustatyta nuostolių atlyginimo suma viršija 2 808 319,95 euro.

21 Susipažinęs su teisėjo pranešėjo pranešimu, Pirmosios instancijos teismas (ketvirtoji išplėstinė kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį ir, taikydamas proceso organizavimo priemones pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 64 straipsnį, paprašė ieškovės pateikti tam tikrus dokumentus. Šis prašymas buvo patenkintas per nustatytą terminą.

22 Per 2004 m. kovo 4 d. posėdį buvo išklausyti šalių žodiniai pasisakymai ir jų atsakymai į Pirmosios instancijos teismo žodžiu pateiktus klausimus.

23 Ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo:

— panaikinti ginčijamą sprendimą,

— priteisti iš atsakovės bylinėjimosi išlaidas.

24 Atsakovė Pirmosios instancijos teismo prašo:

— atmesti ieškinį,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

25 Grįsdama savo ieškinį dėl panaikinimo ieškovė remiasi trimis pagrindais. Pirmasis ieškinio pagrindas yra susijęs su teisės klaida taikant Rekomendaciją 96/280, antrasis – su vertinimo klaida dėl piktnaudžiavimo MVĮ apibrėžimo kriterijais ir trečiasis – su teisės ir vertinimo klaida vertinant ekonominę integraciją bei MVĮ būdingų kliūčių buvimą.

26 Kadangi pirmasis ir trečiasis ieškinio pagrindai iš esmės susiję su tuo pačiu klausimu, ar atsakovė galėjo nagrinėti ekonominę integraciją ir ekonominių kliūčių buvimą viršydama Rekomendacijoje 96/280 nustatytus kriterijus, juos reikia nagrinėti kartu.

Dėl pirmojo ir trečiojo ieškinio pagrindų, susijusių su teisės ir vertinimo klaida taikant Rekomendaciją 96/280

Šalių argumentai

27 Ieškovė mano, kad priimdama Rekomendaciją 96/280 Komisija įsipareigojo MVĮ sąvoką aiškinti tam tikru būdu. Todėl atskira ekonominės integracijos ar MVĮ būdingų kliūčių analizė, neatsižvelgiant į MVĮ apibrėžimo kriterijus, yra neteisėta,

kadangi šie kriterijai ir naudojami nustatyti, ar egzistuoja ekonominė integracija arba MVĮ būdingos kliūtys. Ieškovės nuomone, Rekomendacijos 96/280 tikslas ir yra suvienodinti šią analizę ir taip užtikrinti lygybę ir teisinį tikrumą. Iš to išplaukia, kad pagalbos gavėjo realų ekonominį pajėgumą Komisija galėjo vertinti tik jo formalaus statuso ribose.

28 Ieškovė teigia, kad ginčijamame sprendime atsakovė neteisingai manė, jog ieškovė atitinkamu metu neatitiko visų MVĮ apibrėžimo kriterijų. Ji neginčija faktų, sudariusių ginčijamo sprendimo pagrindą, bet mano, kad siekdama įvertinti, ar ieškovė galėjo būti laikoma MVĮ, atsakovė negalėjo atsižvelgti į IWC ekonominius rodiklius nagrinėjamu laikotarpiu.

29 Šiuo atžvilgiu ji visų pirma tvirtina, kad visas jos kapitalas tiesiogiai ar netiesiogiai priklauso R. Pollmeier. Ieškovė mano: kadangi R. Pollmeier yra fizinis asmuo, jis negali būti įmonė Rekomendacijos 96/280 priedo 1 straipsnio 3 dalies prasme. Iš to, ieškovės nuomone, darytina išvada, kad ji atitinka savarankiškumo kriterijų.

30 Antra, ieškovė teigia, kad netgi jei R. Pollmeier būtų laikomas įmone Rekomendacijos 96/280 priedo 1 straipsnio 3 dalies prasme, jis pats savaime netenkintų MVĮ apibrėžimo kriterijų.

31 Ieškovės nuomone, jei R. Pollmeier turėtų būti laikomas įmone taikant Rekomendacijos 96/280 priedo 1 straipsnio 3 dalį, tokios „įmonės" rodikliai turėtų būti nustatomi sudedant skaičius visų bendrovių, kuriose pagalbos suteikimo metu R. Pollmeier tiesiogiai ar netiesiogiai priklausė 25 % ar daugiau kapitalo arba balsavimo teisę suteikiančių akcijų.

32 Šiuo atžvilgiu ieškovė pabrėžia, kad nagrinėjama pagalba jai buvo suteikta 1998 m. rugsėjo 2 d. Sprendimu, kuris 1999 m. gegužės 12 d. buvo iš esmės pakeistas.

33 Šiuo laikotarpiu R. Pollmeier tiesiogiai ar netiesiogiai priklausė 25 % ar daugiau bendrovių *Pollmeier GmbH, Holzverarbeitungsbetrieb, Rietberg, Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG, Creuzburg* bei ieškovės kapitalo. Tačiau šiuo laikotarpiu R. Pollmeier nepriklausė 25 % ar daugiau *IWS* kapitalo ar balsavimo teisę suteikiančių akcijų šios bendrovės taryboje.

34 Ieškovė mano, kad Rekomendacijos 96/280 priedo 1 straipsnio 8 dalyje nuoroda į paskutinį užbaigtą ataskaitinį laikotarpį daroma tik siekiant apskaičiuoti MVĮ apibrėžimo kriterijų taikymo įmonėms pagalbos gavėjoms rodiklius, o ne nustatyti įmones, kurių rodikliai turi būti sudėti šios Rekomendacijos priedo 1 straipsnio 4 dalies prasme. Iš to darytina išvada, kad su R. Pollmeier įsteigta „įmone" susiję rodikliai yra tapatūs nurodytiems skyriuje „Viso", esančiame ginčijamo sprendimo konstatuojamosios dalies 70 punkte pateiktoje lentelėje, atėmus su bendrove *IWS* susijusius rodiklius, ir ginčijamo sprendimo konstatuojamosios dalies 73 punkte pateiktoje lentelėje „Viso, išskyrus *IWS*" rodikliams, nes pagalbos suteikimo metu R. Pollmeier priklausė mažiau negu 25 % *IWS* kapitalo. Todėl R. Pollmeier įsteigtos „įmonės" rodikliai yra žemiau Rekomendacijos 96/280 priedo 1 straipsnio 1 dalyje nustatytos ribos, vadinasi, R. Pollmeier įsteigta „įmonė" atitinka visus MVĮ apibrėžimo kriterijus. Taigi pati ieškovė tenkina Rekomendacijos 96/280 priedo 1 straipsnio 3 dalyje nustatytą savarankiškumo kriterijų.

35 Ieškovės nuomone, Rekomendacijos 96/280 priedo 1 straipsnio 6 dalyje nustatytos sąlygos (toliau – dvejų iš eilės finansinių metų taisyklė) taikomos 1 straipsnio 1 dalies pirmose dviejose įtraukose nustatytiems kriterijams (ribos, susijusios su darbuotojų skaičiumi ir apyvarta), o ne 1 straipsnio 3 dalyje nustatytam savarankiškumo kriterijui ar 1 straipsnio 4 dalyje nustatytai 25 % ribai.

36 Ieškovė daro išvadą, kad Rekomendacijos 96/280 priedo 1 straipsnio 3 dalies prasme ji nuo 1998 m. birželio 1 d. vėl tapo savarankiška, todėl patenkino visus MVĮ apibrėžimo kriterijus, o dvejų iš eilės finansinių metų taisyklė yra visiškai nesvarbi.

37 Ieškovė mano, kad bet kuriuo atveju atsakovė padarė vertinimo klaidą manydama, jog egzistavo *Pollmeier* grupė. Ji pabrėžia, kad iš tikrųjų bendros *Pollmeier* grupės nėra, bet daugių daugiausia šalia *Pollmeier-Rietberg* grupės yra „grupė", sudaryta iš bendrovių, kuriose R. Pollmeier turi akcijų. Ji mano, kad vien priklausymo tai pačiai asmenų, kuriems priklauso bendrovių kapitalas, šeimai nepakanka bendrovių ekonominei integracijai įrodyti. Ieškovės nuomone, nuo 1998 m. birželio 1 d. R. Pollmeier turimi 23,25 % *IWS* akcijų jam nesuteikia jokių valdymo ar kontrolės teisių. Dėl *IWS* ieškovė ypač pabrėžia, kad J. Gottwald, kuris po 1998 m. birželio 1 d. buvo vienintelis atsakingas valdytojas, šią poziciją užėmė ir iki tol. Ieškovė priduria, kad R. Pollmeier Jungtinėse Amerikos Valstijose niekada nebuvo ilgiau negu vieną ar dvi dienas per metus.

38 Ieškovės nuomone, nei klientų, nei tiekėjų atžvilgiu R. Pollmeier priklausančios įmonės neturi nieko bendra nei su tomis įmonėmis, kurių didžioji kapitalo dalis priklauso kitiems Pollmeier šeimos nariams, nei su klientais, nei su tiekėjais. Šios įmonės veikia skirtingose rinkose. Be to, jos neturi bendros atskaitomybės ir bendrai nevaldo personalo.

39 Dėl interneto tinklalapio http://www.pollmeier.com, minimo ginčijamo sprendimo motyvų 16 punkte, ieškovė pažymi, kad jis ilgą laiką nebuvo atnaujintas. Ieškovė priduria, kad interneto tinklalapyje esantis tekstas negali vienas pats būti teisiškai lemiamas ekonominės integracijos įrodymas.

40 Atsakovė visų pirma tvirtina, kad pagalbos suteikimo metu ieškovė neatitiko MVĮ būdingų savybių. Iš tiesų nei 1998 m., nei 1999 m. ji netenkino savarankiškumo kriterijaus. Atsakovė pabrėžia, kad, remiantis konkurencijos teise, sąvoka įmonė apima ir fizinius asmenis.

41 Šiuo atžvilgiu ji pabrėžia, kad neginčijama, jog R. Pollmeier kontroliavo bendrovę *IWS* iki 1998 m. birželio 1 d. ir kad tada jis sumažino savo akcijų dalį šioje bendrovėje, 41 % jų perleisdamas savo seseriai D. Tagelkamp, o 10 % – J. Gottwald; taigi netgi po 1998 m. birželio 1 d. Pollmeier broliams ir jų seseriai kartu tebepriklausė 89 % *IWS* akcijų. Atsakovės nuomone, R. Pollmeier, jo brolis E. Pollmeier ir sesuo D. Tegelkamp, kuriems kartu paėmus priklausė 89 % *IWS* kapitalo, sudarė „vieną kartu veikiantį junginį".

42 Atsakovė patikslina, kad, jos nuomone, nagrinėjamos pagalbos gavėjas yra *Pollmeier* grupė, o ne tik ieškovė.

43 Antra, atsakovė teigia, kad pagalbos gavėjui ir jį kontroliuojančioms bendrovėms taikomos tos pačios Rekomendacijos 96/280 priedo 1 straipsnio 6–8 dalyse nustatytos apskaičiavimo taisyklės.

44 Todėl pagalbos gavėjas yra MVĮ, tik jei mažiausiai 75,01 % jo akcininkų yra MVĮ.

45 Atsakovė mano, kad MVĮ apibrėžimas neturi būti taikomas mechaniškai ar formaliai. Jos vertinimu, visos formalius MVĮ apibrėžimo kriterijus atitinkančios įmonės nebūtinai iš tikrųjų yra MVĮ. Priešingai, rekomendacija aiškiai leidžia tam tikrą lankstumą, o todėl ir galimybę svarstyti tikrąją pagalbos gavėjo ekonominę galią, nepaisant jo formalaus statuso.

46 Atsakovė pažymi, kad MVĮ teisinio tikrumo ir „planavimo tikrumo" reikalingumas jos aiškinimui neprieštarauja. Jos nuomone, būtent tikrųjų MVĮ teisinis tikrumas ir „planavimo tikrumas" reikalauja, kad jos neatsidurtų blogesnėje padėtyje, palyginti su konkurentais, kurių bendra situacija nėra tokia kaip MVĮ.

47 Dėl tariamos vertinimo klaidos atsakovė pabrėžia, kad ieškovė negali įrodyti, jog nagrinėjamu laikotarpiu ji susidūrė su MVĮ būdingomis kliūtimis. Atsakovė nurodo *IWS* interneto tinklalapį, dabar pavadintą *Hardwood*, jos nuomone, rodantį pasauliniu mastu integruotą *Pollmeier* grupės požiūrį.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

48 Visų pirma, reikia nagrinėti ieškovės argumentą, jog atsakovė savo sprendimą grindė MVĮ sąvokos apibrėžimu, besiskiriančiu nuo nustatyto Rekomendacijoje 96/280, manydama, kad „pagalbą gaunanti įmonė apėmė *Pollmeier GmbH, Holzverarbeitungsbetrieb, Rietberg, Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG, Creuzburg* ir *IWS*".

49 Šiuo atžvilgiu ginčijamo sprendimo 71 konstatuojamoji dalis nustato:

„<...> 1996 m. ir 1997 m. bendrovę pagalbos gavėję sudarė *Pollmeier GmbH, Holzverarbeitungsbetrieb, Rietberg, Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG, Creuzburg* ir *IWS*. Šios trys bendrovės tiesiogiai ar netiesiogiai buvo kontroliuojamos R. Pollmeier ir užsiėmė ta pačia ar panašia ekonomine veikla, o tai leidžia tvirtinti, kad jos buvo ekonomiškai integruotos. Nė viena šių bendrovių negali būti laikoma ekonomiškai nepriklausoma. Ekonominės integracijos laipsnis yra pakankamai didelis, kad būtų galima teigti, jog *IWS* kartu su dviem Europoje esančiom Pollmeier lentpjūvėm sudaro vieną ir tą patį ekonominį vienetą."

50 Reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo ir Pirmosios instancijos teismo praktiką, kai teisiškai atskiri fiziniai ar juridiniai asmenys sudaro ekonominį vienetą, Bendrijos konkurencijos teisės taikymo požiūriu jie turi būti laikomi viena įmone (šiuo klausimu žr. 1984 m. liepos 12 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Hydrotherm*, 170/83, Rink. p. 2999, 11 punktą ir pagal analogiją – 2000 m. birželio 29 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *DSG prieš Komisiją*, T-234/95, Rink. p. II-2603, 124 punktą).

51 Valstybės pagalbos srityje klausimas – egzistuoja ar ne ekonominis vienetas – pirmiausia kyla nustatant pagalbos gavėją (šiuo klausimu žr. 1984 m. lapkričio 14 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Intermills prieš Komisiją*, 323/82, Rink. p. 3809, 11 ir 12 punktus). Šiuo atžvilgiu buvo nuspręsta, kad dėl valstybės pagalbos taisyklių taikymo Komisija, vertindama, ar grupę sudarančios bendrovės turi būti laikomos ekonominiu vienetu, ar teisiškai ir finansiškai nepriklausomomis, turi plačią diskreciją (šiuo klausimu žr. 1998 m. birželio 25 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *British Airways ir kt. prieš Komisiją*, T-371/94 ir T-394/94, Rink. p. II-2405, 313 ir 314 punktus ir pagal analogiją – minėto sprendimo *DSG prieš Komisiją* 124 punktą).

52 Ši diskrecija reiškia, kad Komisija nagrinėja ir vertina sudėtingus ekonominius faktus ir aplinkybes. Kadangi Bendrijos teismas negali iš naujo vertinti faktų, ypač ekonominių aplinkybių, kurias jau įvertino sprendimo autorius, šiuo atžvilgiu Pirmosios instancijos teismo kontrolė turi apsiriboti patikrinimu, ar buvo laikytasi procedūrą ir motyvavimą nustatančių taisyklių, ar tiksliai nurodyti faktai, ir ar nebuvo akivaizdžios vertinimo klaidos bei piktnaudžiavimo įgaliojimais (2002 m. gegužės 14 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Graphischer Maschinenbau prieš Komisiją*, T-126/99, Rink. p. II-2427, 32 punktas).

53 Be to, iš pačių EB 87 straipsnio 3 dalies ir 88 straipsnio formuluočių aišku, kad pirmosios šių nuostatų apimamą pagalbą Komisija „gali" laikyti neprieštaraujančia bendrajai rinkai. Todėl, nors Komisija visada privalo paskelbti, ar jos kontroliuojama valstybės pagalba yra suderinama su bendrąja rinka, net jei apie ją nebuvo pranešta (šiuo klausimu žr. 1990 m. vasario 14 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Prancūzija prieš Komisiją „Boussac"*, C-301/87, Rink. p. I-307, 15–24 punktus), ji neprivalo tokią pagalbą pripažinti suderinamą su bendrąja rinka (žr. pagal analogiją 2003 m. vasario 13 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Ispanija prieš Komisiją*, C-409/00, Rink. p. I-1487, 94 punktą).

54 Tačiau taip pat reikia priminti, kad Komisija turi laikytis gairių ir pranešimų, jos priimamų valstybės pagalbos kontrolės klausimais, jeigu jie nenukrypsta nuo Sutarties normų ir yra valstybių narių pripažįstami (minėto sprendimo *Ispanija prieš Komisiją* 95 punktas ir 2004 m. balandžio 29 d. Sprendimo *Italija prieš Komisiją*, C-91/01, Rink. p. I-4355, 45 punktas).

55 Šioje byloje ieškovė iš esmės mano, kad Rekomendacijos 96/280 nuostatos yra suformuluotos taip, kad nesuteikia Komisijai diskrecijos apibrėžiant MVĮ sąvoką viršijant šioje Rekomendacijoje nustatytas ribas.

56 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad iš MVĮ gairių 1.2 punkto išplaukia, jog palankus Komisijos požiūris į valstybės pagalbą MVĮ yra pateisinamas rinkos netobulumais, dėl kurių šios bendrovės susiduria su tam tikromis kliūtimis ir kurios dėl to riboja jų socialiai ir ekonomiškai pageidaujamą plėtrą.

57 Iš MVĮ gairių 3.2 punkto matyti, jog tam, kad įmonė būtų laikoma MVĮ šių gairių prasme, ji turi atitikti tris kriterijus: darbuotojų skaičiaus, finansinį ir savarankiškumo (minėto sprendimo *Italija prieš Komisiją* 46 ir 47 punktai).

58 Dėl šio paskutinio reikalavimo Rekomendacijos 96/280 priedo 1 straipsnio 3 dalis nustato, kad savarankiškos įmonės yra tokios įmonės, kurių 25 % ar daugiau kapitalo ar balsavimo teisių nuosavybės teise nepriklauso vienai įmonei ar bendrai kelioms įmonėms, neatitinkančioms MVĮ apibrėžimo.

59 Rekomendacijos 96/280 priedo 1 straipsnio 4 dalis taip pat nustato, kad skaičiuojant 1 dalyje nurodytas ribas yra būtina pridėti atitinkamus pagalbą gaunančios įmonės arba visų įmonių, kurias ji tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuoja, turėdama 25 % ar daugiau jų kapitalo ar balsavimo teisę suteikiančių akcijų, rodiklius.

60 Reikia pabrėžti, kad rezoliucinė akto dalis yra neatsiejamai susijusi su motyvuojamąja, todėl jį aiškinant reikia atsižvelgti į jo priėmimo motyvus (1997 m. gegužės

15 d. Teisingumo Teismo sprendimo *TWD prieš Komisiją*, C-355/95 P, Rink. I-2549, 21 punktas ir minėto sprendimo *Italija prieš Komisiją* 49 punktas).

61 Šiuo atveju, ypač iš Rekomendacijos 96/280 preambulės aštuonioliktos, devynioliktos ir dvidešimt antros konstatuojamųjų dalių ir iš MVĮ gairių 3.2 punkto išplaukia, kad savarankiškumo kriterijaus tikslas yra užtikrinti, jog MVĮ skirtos priemonės būtų tikrai naudingos įmonėms, kurių dydis joms yra kliūtis, o ne toms, kurios priklauso didelei grupei ir todėl turi galimybę gauti lėšų ir paramą, šiaip neprieinamą tokio paties dydžio, bet didelei grupei nepriklausantiems konkurentams. Iš šių nuostatų taip pat matyti, kad norint apimti tik įmones, kurios iš tiesų yra nepriklausomos MVĮ, reikia išskirti juridinius MVĮ darinius, sudarančius ekonominę grupę, kurios pajėgumas didesnis nei tokios įmonės, ir užtikrinti, kad MVĮ apibrėžimas nebūtų apeinamas tik dėl formalių priežasčių.

62 Todėl Rekomendacijos 96/280 priedo 1 straipsnio 3 ir 4 dalis reikia aiškinti atsižvelgiant į šį tikslą; vadinasi, skaičiuojant šio straipsnio 1 dalyje nurodytas ribas reikia atsižvelgti į rodiklius įmonės, netgi tokios, kurios mažiau negu 25 % valdo kita įmonė, kai šios įmonės, netgi būdamos formaliai atskiros, sudaro ekonominį vienetą (šiuo klausimu žr. minėto sprendimo *Italija prieš Komisiją* 51 punktą).

63 Iš to darytina išvada, kad Komisijos diskrecija sprendžiant, ar grupės narėmis esančios bendrovės turi būti laikomos ekonominiu vienetu, ar teisiškai ir finansiškai nepriklausomomis taikant valstybės pagalbos taisykles, nepasikeitė šioje srityje priėmus pranešimus. Konkrečiai kalbant, Komisija gali laikytis nuomonės, kad ekonominio vieneto dalimi esanti įmonė neatitinka MVĮ apibrėžimo kriterijų, net jei šios įmonės mažiau negu 25 % valdo kita tam pačiam ekonominiam vienetui priklausanti įmonė.

64 Taigi atsakovė turėjo teisę nuspręsti, pirma, ar ieškovė buvo ekonominiu vienetu laikytinos grupės dalis, ir tik tada patikrinti, ar ta grupė atitiko Rekomendacijos 96/280 priedo 1 straipsnio 1 dalyje nustatytus reikalavimus.

65 Šiomis aplinkybėmis ieškovės kaltinimas, kad atsakovė padarė teisės klaidą ginčijamame sprendime naudodama skirtingą nei Rekomendacijoje ir MVĮ gairėse esantį MVĮ sąvokos apibrėžimą, yra atmestinas.

66 Taip pat darytina išvada, kad ieškovės argumentas, kuriuo remiantis ginčijamas Rekomendacijos 96/280 priedo 1 straipsnio 8 dalies taikymas nustatant įmones, į kurių rodiklius turi būti atsižvelgiama šio straipsnio 4 dalies prasme, yra nesvarbus. Klausimas, ar R. Pollmeier priklausančios akcijos sudarė daugiau negu 25 % *IWS* kapitalo, nėra lemiamas vertinant, ar ši bendrovė priklausė pagalbą gavusiam ekonominiam vienetui. Vadinasi, aplinkybė, kad 1998 m. birželio 1 d. R. Pollmeier perleido šias akcijas, pati savaime nėra svarbi sprendžiant šią bylą.

67 Be to, reikia nagrinėti, ar Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą nustatydama, kad skirtingos R. Pollmeier ir jo šeimai priklausančios bendrovės sudarė ekonominį vienetą tuo pagrindu, jog santykis tarp ieškovės ir tarp kitų Pollmeier šeimos nariams priklausančių bendrovių skyrėsi nuo santykio, kuris paprastai vyrauja tarp atskirų ir savarankiškų bendrovių.

68 Šioje byloje neginčijama, kad nuo 1987 m. ieškovė yra R. Pollmeier įsteigtų bendrovių grupės dalis. Iš tiesų po pagalbos suteikimo visas ieškovės kapitalas

priklausė bendrovei *Pollmeier GmbH, Holzverarbeitungsbetrieb, Rietberg*, kurios visas kapitalas priklausė R. Pollmeier. Be to, *Pollmeier GmbH, Holzverarbeitungsbetrieb, Rietberg* priklausė 60 % bendrovės *Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG, Creuzburg* kapitalo, o R. Pollmeier tiesiogiai priklausė likusi šios bendrovės kapitalo dalis.

69 Be to, iki 1998 m. birželio 1 d. R. Pollmeier priklausė 74,25 % *IWS* akcijų, o jo broliui priklausė likusios akcijos. Taip pat nėra ginčijama, kad šis *IWS* kapitalo sudėties pasikeitimas įvyko 1998 m. birželio 1 d., t. y. trys dienos po 1998 m. gegužės 27 d., kai ieškovė pateikė prašymą investicinei pagalbai. Be to, R. Pollmeier priklausančios 41 % *IWS* akcijų buvo perleistos jo seseriai, o 10 % – J. Gottwald, kuris, šiuo atžvilgiu nepaneigtu ieškovės tvirtinimu, nėra Pollmeier šeimos narys. Nuo to laiko 89 % *IWS* akcijų priklausė R. Pollmeier ir jo šeimos nariams (jo broliui ir seseriai).

70 Pirmosios instancijos teismas taip pat konstatuoja, kad ieškovė ir bendrovės *IWS, Pollmeier GmbH, Holzverarbeitungsbetrieb, Rietberg* bei *Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG, Creuzburg* užsiėmė tapačia ar panašia ekonomine veikla, o tai leidžia tvirtinti, kad šios bendrovės yra ekonomiškai integruotos. Be to, ginčijamo sprendimo 16 ir 17 konstatuojamosiose dalyse atsakovė patikslino:

„*Pollmeier* grupės interneto tinklalapyje įvairios grupės bendrovės, įskaitant (*IWS*), yra apibūdinamos kaip *Pollmeier* grupės „gamybos vietos“ <...> Iki 1999 m. liepos 17 d. *IWS* prekių platinimą Europoje komercinio atstovavimo pagrindu užtikrino *Pollmeier GmbH, Holzverarbeitungsbetrieb, Rietberg* <...> Iki 1998 m. birželio 1 d. visoms *Pollmeier* grupės bendrovėms tiesiogiai ar netiesiogiai per *Pollmeier GmbH, Holzverarbeitungsbetrieb, Rietberg* vadovavo R. Pollmeier. Veikdamos toje pačioje rinkoje ir kontroliuojamos to paties asmens, jos nesinaudojo ekonominiu

savarankiškumu ir todėl turi būti laikomos sudarančiomis vieną ir tą patį ekonominį vienetą."

71 Ginčydama šias išvadas, ieškovė apsiriboja pareiškimu, kad Creuzburg ir Malchow lentpjūvės bei *IWS* lentpjūvė tos pačios veiklos nevykdė, kartu nedirbo ir joms nebuvo bendrai vadovaujama. Be to, nebuvo vedama bendra apskaita ir bendrai valdomas personalas. Ieškovė priduria, kad ji ir *IWS* neveikė toje pačioje rinkoje. Šiuo atžvilgiu ji tvirtina, kad Creuzburg ir Malchow lentpjūvės ir veikė kaip lentpjūvės, o *IWS* gamino klijuoto medžio plokštes.

72 Vis dėlto atsakovės išvadoms paneigti ieškovė nepateikė jokių įrodymų.

73 Tariamos bendros kontrolės nebuvimo tarp įvairių Pollmeier šeimai priklausančių įmonių klausimu ieškovė neginčija duomenų apie šeimai priklausančias akcijas, bet nepagrįsdama savo nuomonės mano, kad ši akcijų priklausomybė realios kontrolės neįrodo.

74 Be to, ieškovė nepateikia nieko, kas įrodytų, kad dėl jos ir kitas *Pollmeier* grupės bendroves jungiančių ryšių ir šių bendrovių kartu vykdomos veiklos panašumo ji negalėjo gauti naudos dėl kitų *Pollmeier* grupės bendrovių buvimo rinkoje ar dėl

esančių lentpjūvių technologijos. Todėl ji turi būti laikoma išvengiančia paprastai MVĮ patiriamų kliūčių, susijusių su galimybe naudotis technologijomis ir platinimo tinklais, būtinais įeiti į atitinkamą rinką.

75 Taigi ieškovė neįrodė, kad atsakovė, nustatydama, jog įvairios R. Pollmeier ir jo šeimai priklausančios bendrovės sudarė ekonominį vienetą, padarė akivaizdžią vertinimo klaidą.

76 Dėl ieškovės priekaišto, kad atsakovė šiuo atžvilgiu nepakankamai išdėstė faktus per administracinę procedūrą, pakanka nurodyti, kad iš 2001 m. birželio 9 d. *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbto prašymo pateikti pastabas dėl nagrinėjamos pagalbos pagal EB 88 straipsnio 2 dalį matyti, jog šio pranešimo santraukos dalyje, pavadintoje „Vertinimas", atsakovė konstatavo, kad „remiantis tam tikrais duomenimis, atskiri juridiniai asmenys dirba vadovaujami tos pačios vadovybės, ir (kad) jų gamybinė veikla yra koordinuojama tarsi vienos įmonės". Atsakovė pridūrė, jog ji „(abejojo), kad pagalbos gavėju gali būti laikomas tik juridinis asmuo *Pollmeier Malchow GmbH*". Be to, iš 2001 m. kovo 13 d. laiško, kuriuo atsakovė pranešė Vokietijos Federacinei Respublikai apie savo sprendimą pradėti EB 88 straipsnio 2 dalyje numatytą procedūrą, ir ypač iš jame esančio 8 klausimo, matyti, kad atsakovė paprašė Vokietijos Federacinės Respublikos jai pateikti informaciją apie ryšius tarp R. Pollmeier, Ekkerhard Pollmeier ir Doris Tegelkamp, kurie yra *Pollmeier* grupei priklausančių bendrovių partneriai ir (arba) valdytojai. Atsižvelgiant į šiuos faktus, ieškovės argumentas turi būti atmestas.

77 Todėl nepadarydama akivaizdžios vertinimo klaidos atsakovė galėjo manyti, kad dėl jų ekonominių ryšių, dėl kai kurių jų struktūrų integracijos ir dėl kapitalo sudėties ieškovė bei bendrovės *IWS, Pollmeier GmbH, Holzverarbeitungsbetrieb, Rietberg*, ir

Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG, Creuzburg sudarė vieną ir tą patį ekonominį vienetą, todėl apibrėžiant pagalbos gavėją turėjo būti atsižvelgiama į *IWS*.

78 Kadangi ieškovė neginčijo, jog kartu su *IWS* rodikliais grupė neatitiko MVĮ apibrėžimo kriterijų, atsakovė turėjo teisę nuspręsti, kad pagalbos gavėjas buvo stambi įmonė.

79 Iš to darytina išvada, kad ginčijamo sprendimo 86 konstatuojamojoje dalyje atsakovė teisingai nustatė, jog „atsižvelgiant į tai, kad pagalbos gavėjas (buvo) stambi įmonė, suteikta pagalba (galėjo) būti laikoma esama pagalba tik iki pagalbos schemos sąlygų nustatytos 35 % ribos, o likusieji 13,18 % (turėjo) būti laikomi nauja pagalba"; be to, „kadangi ši nauja pagalba (buvo) suteikta be Komisijos leidimo, ji (yra) neteisėta".

80 Galiausiai, kadangi nepadarydama nei teisės klaidos, nei akivaizdžios vertinimo klaidos atsakovė galėjo laikytis nuomonės, jog skirtingos R. Pollmeier ir jo šeimai priklausančios bendrovės sudarė ekonominį vienetą, iš to darytina išvada, kad, neatsižvelgiant į dvejų iš eilės finansinių metų taisyklės taikymą, pagalbos gavėjas viršijo MVĮ apibrėžimo kriterijais nustatytas ribas, nes į *IWS* rodiklius turėjo būti atsižvelgiama. Taigi su tariamu Rekomendacijos 96/280 priedo 1 straipsnio 6 dalies pažeidimu susiję ieškovės argumentai šiuo atveju yra nereikšmingi.

81 Darytina išvada, kad pirmasis ir trečiasis ieškinio pagrindai turi būti atmesti.

Dėl trečiuoju ieškinio pagrindu nurodytos vertinimo, susijusio su piktnaudžiavimu MVĮ apibrėžimo kriterijais, klaidos

82 Iš Pirmosios instancijos teismo išnagrinėtų pirmojo ir trečiojo ieškinio pagrindų matyti, kad galimo piktnaudžiavimo MVĮ apibrėžimo kriterijais klausimas neturi reikšmės. Kadangi nepadarydama nei teisės klaidos, nei akivaizdžios vertinimo klaidos atsakovė galėjo manyti, jog ekonominį vienetą sudarančios įvairios R. Pollmeier ir jo šeimai priklausančios bendrovės negalėjo būti laikomos MVĮ, darytina išvada, kad nėra būtina svarstyti, ar toks piktnaudžiavimas buvo.

83 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, reikia atmesti ir antrąjį ieškinio pagrindą, o kartu ir visą ieškinį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

84 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti išlaidas, jei laimėjusi šalis to prašė. Kadangi ieškovė pralaimėjo bylą, ji turi padengti visas bylinėjimosi išlaidas pagal atsakovės pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (ketvirtoji išplėstinė kolegija)

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. Priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Legal Tiili Meij

Vilaras Forwood

Paskelbta 2004 m. spalio 14 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Kancleris

H. Jung

Pirmininkas

H. Legal